

MYTHBUSTER

WAARSCHUWING, MOGELIJK VINDT U HET VOLGENDE BERICHT VERONT- RUSTEND ...

... maar toch hebt u verder gelezen, nietwaar? Hetzelfde gebeurt bij veel initiatieven ter voorkoming van criminaliteit, waarbij mensen worden gewaarschuwd voor de mogelijke gevolgen van hun gedrag, hetzij als dader, hetzij als slachtoffer. Op angst gebaseerde tactieken zijn inderdaad gebruikelijk bij criminaliteitspreventie en men gaat ervan uit dat het bewust maken van de potentiële risico's en schade mensen zal afschrikken van dat specifieke gedrag.¹ Dit is echter niet altijd het geval. In feite kan het zelfs contraproductief zijn. Best eng, toch?

MENSEN BANG MAKEN OM HET JUISTE GEDRAG TE BEKOMEN

Ze bestaan in vele vormen, gaande van confronterende gevangenisbezoeken tot meer educatieve en op feiten gebaseerde benaderingen tot programma's die gebruikmaken van moderne technologie om de ervaring van een arrestatie of straf na te spelen, maar het idee is hetzelfde: confronteer mensen met de ergst mogelijke afloop als ze misdrijven zouden plegen en de angst zal ze ertoe aanzetten zich aan de wet te houden. Zoals we hier zullen betogen, kan het dreigen met dergelijke gevolgen echter averechts werken en op zijn beurt het gedrag veroorzaken dat men juist wil voorkomen.

BEWUSTMAKING

Bewustmakingscampagnes zijn gebruikelijk bij initiatieven ter voorkoming van criminaliteit. Het idee is eenvoudig en gemakkelijk te realiseren, maar er is weinig tastbaar resultaat. Vaak worden afschriktacties gebruikt in combinatie met bewustmakingscampagnes. Aangenomen wordt dat het vergroten van het inzicht in een specifiek probleem en de potentiële risico's mensen ertoe zal aanzetten het gewenste gedrag te vertonen. Dit lijkt een oplossing te zijn voor verschillende criminaliteitsproblemen. Alleen bewustmaking van de risico's is echter geen doeltreffende oplossing.

Wilt u weten hoe u criminaliteit effectief kunt voorkomen door middel van bewustmaking? Bekijk dan deze publicaties en maak het onderdeel van een grotere, geïntegreerde aanpak.

> Toolbox 'Voorkomen van slachtofferschap van minderjarigen in het digitale tijdperk: Bewustmaking en gedragsverandering' <https://eucpn.org/toolbox15-victimisation>

> Mythbuster 'Bewustwording kan nooit kwaad, toch?' <https://eucpn.org/mythbuster-awarenessraising>

Neem bijvoorbeeld 'Scared Straight', misschien wel het meest beruchte criminaliteitspreventie-initiatief dat er bestaat. Dit initiatief, oorspronkelijk opgezet door Amerikaanse gedetineerden met een levenslange gevangenisstraf die iets terug wilden doen voor de gemeenschap, neemt jongeren mee op pad binnen de gevangenis. Het doel is hen te laten ervaren hoe hun toekomst eruit zou kunnen zien als ze kiezen voor een leven in de criminaliteit. Terwijl ze worden rondgeleid door verbaal en zelfs fysiek agressieve gevangenen en bewakers, hoopt men deze jongeren naar het gewenste gedrag te duwen door hen bang te maken: *scared straight*.²

Het probleem met deze gedachtegang? Het werkt niet. Hoewel het op het eerste gezicht misschien werkt en de indruk wekt dat deze jongeren een broodnodige les wordt geleerd, is aangetoond dat het oorspronkelijke Scared Straight-programma en de recentere en vriendelijkere versies ervan niet doeltreffend zijn en zelfs schadelijker dan gewoon niets doen.³ Een verspilling van waardevolle middelen die beter ingezet hadden kunnen worden.⁴

Helaas is het inspelen op angst nog steeds een populair preventiemiddel in de hele Europese Unie, in verschillende gedaanten en op andere gebieden zoals de preventie van drugsgebruik.⁵ Ondanks duidelijke bewijzen van het tegendeel wordt algemeen aangenomen dat de dreiging van zware straffen mensen zal afschrikken om een misdrijf te plegen. Als het niet effectief misdaad voorkomt, waarom wordt het dan nog steeds gehandhaafd? We kunnen er alleen maar naar gissen, met mogelijkheden die variëren van de behoefte om hard op te treden tegen criminaliteit, de behoefte om te laten zien dat er iets wordt gedaan of zelfs omdat sommige actoren gewoon te veel politiek en/of economisch kapitaal hebben geïnvesteerd om het te laten mislukken.⁶

Het zou ethisch verantwoord zijn deze initiatieven op hun effect te beoordelen, om ervoor te zorgen dat de openbare middelen goed worden gebruikt. Als de resultaten positief zijn, geweldig! Als de resultaten negatief blijken te zijn, en een beredeneerde gok leert ons dat dit het geval is, dan moeten de juiste conclusies worden getrokken: het project geleidelijk stopzetten. Elke andere handelwijze is gewoon gevaarlijk en onethisch: dit zijn *de facto* ongecontroleerde en potentieel schadelijke experimenten met jongeren.⁷

MAAR WAAROM WERKT HET NIET?: AFSCHRIKKING REVISITED

Argumenteren dat iets niet werkt is één ding, uitleggen waarom helpt ons vooruit en in de richting van een effectieve aanpak. Daarom kijken we naar het kernmechanisme van hoe deze benaderingen zich richten op de zwaarte van een mogelijke straf en op het tonen aan kinderen van het ergste dat kan gebeuren als ze een misdrijf plegen: afschrikking.⁸

Afschrikking is een van de oudste mechanismen ter voorkoming van criminaliteit - het idee gaat terug tot de verlichtingsfilosofen Beccaria en Bentham - en werkt door middel van de dreiging van een straf.⁹ Afschrikking is aantoonbaar de belangrijkste preventieve functie van het strafrechtstelsel,¹⁰ maar de dreiging van een sanctie kan ook van informele bronnen komen, zoals ouders, leeftijdgenoten of een gemeenschap.¹¹

Wil afschrikking werken, dan moet de kosten-batenverhouding verschuiven ten gunste van het gewenste gedrag, d.w.z. het gedrag waarbij de wet niet wordt overtreden. Er zijn in dit verband drie voorwaarden: de straf moet streng genoeg zijn, maar toch evenredig; ze moet snel genoeg volgen op het misdrijf; en er moet zekerheid zijn dat deze sanctie zal volgen. Deze drie voorwaarden versterken elkaar, wat betekent dat een zware straf weinig afschrikkend effect zal hebben als ze zelden wordt toegepast.¹²

Dit was precies het doelwit van de kritiek van de verlichtingsfilosofen. Ze betoogden dat de "harde aanpak van criminaliteit" in wezen gebreken vertoonde, omdat zwaardere straffen niet tot een preventieve werking leidden.¹³ Recent onderzoek bevestigt deze vroege argumenten en bevestigt dat de zekerheid dat een straf zal volgen het meest effectieve element is voor criminaliteitspreventie. Wanneer we bovendien kijken naar hoe deze zekerheid van straf werkelijk werkt en wordt ervaren, zien we dat ze wordt geconditioneerd door de kans om te worden

aangehouden. Met andere woorden, het onmiddellijke risico om gepakt te worden lijkt het meest relevant bij criminaliteitspreventie.¹⁴

Dus waarom werken Scared Straight en andere op angst gebaseerde benaderingen niet?

Wat hier bijzonder relevant is, is dat we te maken hebben met jonge mensen. Zij zijn van nature vatbaarder voor het nemen van risico's. Neurobiologisch onderzoek heeft aangetoond dat zij risico's op een andere manier verwerken dan rationele volwassenen. Bovendien zijn individuele keuzes voor jongeren niet zo belangrijk als sociale en emotionele prikkels. Op hun leeftijd zoeken ze onmiddellijke bevestiging van de groep en van leeftijdgenoten. Als deze leeftijdgenoten een negatieve invloed hebben op hun gedrag, zal een rationele boodschap over het in gevaar brengen van hun toekomst niet aanslaan.¹⁵ Daarom kunnen deze programma's averechts werken.¹⁶ Het kan cool lijken om tegen de boodschap van de ouders in te gaan, of erger nog, het kan lijken alsof het voor die leeftijdgenoten normaal gedrag is. Ook is gebleken dat drugspreventiecampagnes nadelige gevolgen hebben, omdat het laten zien dat "iedereen het doet" de indruk kan versterken dat jongeren drugs moeten gebruiken om erbij te horen.¹⁷

SCARED STRAIGHT EN DE TEGENARGUMENTEN

"Het werkt hier"

Context doet ertoe, maar goed bestuur ook. De evaluaties mogen dan hoofdzakelijk op Angelsaksische leest zijn geschoeid, toch bieden deze bevindingen voldoende redenen om voorzichtig te zijn. Elke Europese actor die overweegt een soortgelijke aanpak te volgen, moet ten minste positieve resultaten voorleggen om deze argumenten te weerleggen. Elke andere aanpak is gewoon gevaarlijk en onverantwoord. De auteurs van de Systematic Review waarschuwden kort en bondig: "Zou u een arts toestaan een medische behandeling toe te passen op uw kind met een vergelijkbare staat van dienst op het gebied van resultaten?"¹⁸ Bovendien evolueren hersenen aan de andere kant van de Atlantische Oceaan op dezelfde manier. Risicozoekend gedrag is typisch voor elke jongere, waar dan ook.

"Ons programma is meer educatief en minder confronterend"

Er zijn enkele varianten op Scared Straight, bijvoorbeeld in de vorm van educatieve rondleidingen, zonder de vaak agressieve confrontatie met gedetineerden, of met een cool-downsessie om de informatie in perspectief te plaatsen. Deze vernieuwingen pakken het probleem met deze praktijken niet aan, omdat ze gericht blijven op het vergroten van het bewustzijn over de ernst van de gevolgen en nog steeds de tegenovergestelde reacties bij jongeren uitlokken. In de oorspronkelijke Systematic Review waren ook deze minder confronterende programma's opgenomen, maar ze leverden hetzelfde effect op: geen.¹⁹

"De kinderen en ouders vinden het leuk"

Versillende programma's - niet alleen de Scared Straight-benaderingen - claimen effectief te zijn op basis van de tevredenheid van hun doelgroep of personeel.²⁰ Dit zegt echter weinig over de effectiviteit. Alleen op basis van strenge effectbeoordelingen kunnen dergelijke uitspraken worden gedaan.²¹

"Het programma is al op veel locaties geïmplementeerd"

Een soortgelijk argument als het vorige, alleen wordt hier de effectiviteit verondersteld op basis van de wijdverspreide implementatie.²² Ook dit bewijst niets over de werkelijke impact.

De context kan anders zijn, de wijze van uitvoering kan anders zijn, jongeren kunnen het leuk vinden ... hoe innovatief het ook is, het mechanisme dat aan het werk is (of niet) blijft hetzelfde. Het doel is gedrag te beïnvloeden door mensen af te schrikken door de mogelijke negatieve gevolgen van het plegen van een misdrijf te laten zien. Het doel is gedrag te beïnvloeden door mensen af te schrikken door de mogelijke negatieve gevolgen van het plegen van een misdrijf te laten zien.

Een ander aspect is hoe de potentieel negatieve gevolgen worden meegedeeld aan en waargenomen door de doelgroep. Er moet rekening worden gehouden met de bron van de boodschap, aangezien dit een betrouwbare bron moet zijn om succes te hebben.²³ Ongetwijfeld zijn gevangenen niet de beste voorbeelden om goed gedrag aan te leren. Naast onbetrouwbare en moraliserende bronnen worden jongeren geconfronteerd met de ergst mogelijke gevolgen, of met een overdrijving van die gevolgen, d.w.z. de zwaarte van de straf. Zoals hierboven besproken, is het niet zozeer de zwaarte als wel de zekerheid van de straf die mensen afschrikt. Niet alle misdrijven en strafprocedures zullen hen in de gevangenis doen belanden of hen levenslang doen opsluiten. Met andere woorden, als de enge boodschap als onwaarschijnlijk en overdreven wordt ervaren, zal deze geen weerklink vinden bij de doelgroep.²⁴

De redenen waarom Scared Straight en soortgelijke benaderingen falen, moeten niet worden opgevat als omgekeerde aanbevelingen over wat de juiste aanpak zou moeten zijn. Ervoor zorgen dat elke jonge crimineel levenslang krijgt, is niet wenselijk en ook niet haalbaar. Wat deze bevindingen ons echter wel vertellen, is dat jongeren bang maken met een strenge straf in het beste geval ineffectief is, en in het slechtste geval schadelijk.²⁵ Ondanks de goede bedoelingen werkt afschrikking niet op deze manier, en niet voor deze doelgroep. Onderzoek suggereert echter wel een paar op afschrikking gebaseerde benaderingen die wel werken.

WANNEER WERKT AFSCHRIKKING?

De effecten van afschrikking zijn niet voor iedereen hetzelfde en zullen niet voor de hele bevolking op dezelfde manier werken.²⁶ Afschrikking zal alleen effect hebben op diegenen die al vatbaar zijn voor het plegen van een misdrijf of ertoe verleid worden om dat te doen. De meeste mensen houden zich aan de wet, ongeacht de afschrikkende werking ervan. Als zodanig kan worden gesteld dat afschrikking alleen een effectieve aanpak is binnen secundaire of tertiaire preventie.²⁷

Met andere woorden, het is waarschijnlijker dat afschrikking effect heeft wanneer de aanpak gericht is. Als we deze gerichte aanpak combineren met het inzicht dat afschrikking voornamelijk werkt door de zekerheid van straf en meer bepaald de zekerheid van aanhouding, kunnen we zien dat gevangnissen en gevangenen niet de juiste boodschappers zijn. Sleutelactoren bij een effectieve afschrikkingaanpak zijn de politie en politiestrategieën die resulteren in een grote en zichtbare verschuiving van het aanhoudingsrisico.²⁸

Alvorens verder te gaan met dit betoog, is het van belang onderscheid te maken tussen afschrikking en onschadelijkmaking (incapacitatie). Dit laatste is ook een functie van het strafrechtstelsel en de politie in het bijzonder, en voorkomt dat een misdadiger *opnieuw* een misdrijf pleegt door zijn vermogen daartoe te beperken. Eenvoudig gezegd is het belangrijkste verschil tussen afschrikking en onschadelijkmaking dus dat afschrikking een misdrijf voorkomt door van tevoren invloed uit te oefenen op het waargenomen risico om gepakt te worden, terwijl onschadelijkmaking de misdadiger ervan weerhoudt zijn activiteiten voort te zetten of nieuwe misdrijven te plegen nadat hij is gepakt. Onschadelijkmaking zal een preventief effect hebben op criminaliteit, maar zal hogere arrestatie- en gevangenispercentages vereisen en aanzienlijke middelen vergen om het effect in stand te houden.²⁹

Preventie van criminaliteit door afschrikking, hotspot-politiewerk, is een uitstekend voorbeeld van hoe dit werkt bij een gerichte aanpak. Politie-instrumenten worden gericht ingezet op zogenaamde 'criminaliteitsgevoelige hotspots': kleine geografische gebieden met een hoge criminaliteit.³⁰ Braga et al. (2019) concludeerden na een review van 65 studies dat deze aanpak kleine maar betekenisvolle effecten heeft op de criminaliteit. Bovendien zijn er niet alleen kleine tekenen van verplaatsing, maar is de kans zelfs groter dat de effecten verder reiken dan het beoogde gebied. Door hun inspanningen en patrouilles te concentreren, verhoogt de politie het risico op aanhouding in het gebied en worden drugsdelicten, ordeverstoringen, vermogensdelicten en geweldsdelicten effectief afgeschrikt.³¹

Zoals we hier kunnen zien, worden de effecten vermeld voor specifieke misdrijven. Naast de doelgroep of de geografische locatie is ook het soort misdrijf een belangrijke factor voor de werking van afschrikking. Sommige misdrijven worden in mindere mate beïnvloed door afschrikking dan andere. Emotionele misdrijven, zoals bijvoorbeeld een *crime passionnel*, zullen waarschijnlijk niet worden beïnvloed, terwijl afschrikking gericht op meer opzettelijke misdrijven, bijvoorbeeld vermogensdelicten, een grotere kans van slagen heeft.³²

Een andere politiestrategie die werkt via een gerichte aanpak en tegelijk de pakkans verhoogt, wordt "gerichte afschrikking" genoemd, ook bekend als de "pulling levers-strategie".³³ Deze strategie heeft positieve effecten, vooral wanneer ze is gericht op bendegerelateerd geweld, maar ook op recidivisten en drugsmarkten in de open lucht. Het belangrijkste kenmerk is een directe interactie met de doelgroep, ervoor zorgen dat ze de gevolgen van aanhoudende overtredingen kennen en haalbare alternatieven bieden via sociale diensten.³⁴ Leden van de gemeenschap of van het gezin worden ook bij de bredere aanpak betrokken, door de collectieve doeltreffendheid en de informele controle van die gemeenschap te versterken, terwijl ook een aantal rechtvaardigingen die daders zouden kunnen gebruiken om hun persoonlijke verantwoordelijkheid te minimaliseren, worden weggenomen. De oplettende lezer zal misschien opmerken dat "bewustmaking" inderdaad deel uitmaakt van deze aanpak. Op zichzelf heeft bewustmaking weinig effect. Maar gericht, zoals hier het geval is, ingebed in een holistische aanpak, bewijst het zijn nut.³⁵

OPERATIE CEASEFIRE EN PROBLEEMGERICHT POLITIEWERK

Een belangrijke factor voor het succes van gerichte afschrikking is de wijze waarop deze aansluit bij probleemgericht politiewerk. Bij deze manier van werken ligt de nadruk op een goede beoordeling van de behoeften en problemen in een gebied, zodat de reactie kan worden afgestemd op de lokale realiteit.³⁶

Een goed voorbeeld van deze aanpak is de Boston Ceasefire-operatie, om bendegerelateerd wapengeweld terug te dringen.³⁷ Samen met gerichte handhaving op wapenhandelaars zorgde de politie ervoor dat de bendeleden wisten wat de consequenties waren als ze doorgingen met hun geweld.³⁸ De sancties werden meegedeeld en de samenwerking met het openbaar ministerie zorgde ervoor dat de vervolging werd voortgezet. Aangezien tegen de meesten van hen al strafvervolging was ingesteld, werd deze opgeschort en eventueel ingetrokken, op voorwaarde dat iedereen zich aan de afgesproken regels hield. Als één individu over de schreef zou gaan, zouden de aanklachten voor alle groepsleden worden heropend. Dit zorgde uiteraard voor peer pressure binnen de bendes om niet deel te nemen aan gewelddadige criminaliteit. Dit kan alleen worden bereikt met goed uitgewerkte, op maat gesneden en onderzochte boodschappen, met het juiste ondersteunende netwerk. Hierbij enkel focussen op het team werkte niet meer, de gemengde aanpak van gerichte afschrikking werkte wel: de moordcijfers onder jongeren daalden met maar liefst 63%, en die voor vuurwapengeweld met 25%.³⁹

CONCLUSIE

Afschrikking heeft duidelijk zijn waarde, maar alleen als het op de juiste manier wordt ingezet. Bij Scared Straight en andere op angst gebaseerde benaderingen ligt de nadruk op de strengheid van straffen en op het tonen aan kinderen van het ergste dat kan gebeuren als ze misdrijven begaan. Deze benaderingen worden alleen al om ethische redenen bekritiseerd,⁴⁰ maar hebben ook geen enkel positief effect. Elke actor op het gebied van criminaliteitspreventie zou zich bewust moeten zijn van de potentieel negatieve effecten van dit soort programma's, en daaruit zijn conclusies moeten trekken.⁴¹

Daarentegen bestaan er wel doeltreffende afschrikkingbenaderingen wanneer deze worden toegespitst op de criminaliteit, de doelgroep of de geografische omgeving en wanneer ze erop gericht zijn de zekerheid van straf te verhogen. Politie strategieën met een dergelijke focus en met zichtbare effecten op het risico om gepakt te worden, hebben positieve effecten, zo blijkt uit solide wetenschappelijk bewijsmateriaal.

Endnotes

- 1 A. Petrosino, C. Turpin-Petrosino & J.O. Finckenauer, Well-Meaning Programs Can Have Harmful Effects! Lessons from Experiments of Programs Such as Scared Straight, *Crime & Delinquency* 46:3 (2000); European Crime Prevention Network, Awareness-Raising Never Hurts, Does It?, Mythbuster, Brussel: EUCPN, wordt verwacht.
- 2 A. Petrosino, C. Turpin-Petrosino, M.E. Hollis-Peel, and J.G. Lavenberg, Scared Straight and Other Juvenile Awareness Programs for Preventing Juvenile Delinquency: A Systematic Review, *Campbell Systematic Reviews* 9:1 (2013), <https://dx.doi.org/10.4073/csr.2013.5>.
- 3 Ibid.
- 4 D.P. Farrington and B.C. Welsh, The Science and Politics of Crime Prevention: Toward a New Crime Policy, in: D.P. Farrington and B.C. Welsh (Eds.), *The Oxford Handbook of Crime Prevention*, Oxford: Oxford University Press, 2012; Petrosino et al., Well-Meaning Programs Can Have Harmful Effects! Lessons from Experiments of Programs Such as Scared Straight.
- 5 J. Esrick, R.G. Kagan, J.T. Carnevale et al., Can Scare Tactics and Fear-Based Messages Help Deter Substance Misuse: A Systematic Review of Recent (2005–2017) Research, *Drugs: Education, Prevention and Policy* 26:3 (2019), <https://dx.doi.org/10.1080/09687637.2018.1424115>; EMCDDA, Mass Media Campaigns for the Prevention of Drug Use in Young People, Lisbon, 2013, http://www.emcdda.europa.eu/publications/pods/mass-media-campaigns_en.
- 6 Petrosino et al., Scared Straight and Other Juvenile Awareness Programs for Preventing Juvenile Delinquency: A Systematic Review; Petrosino et al., Well-Meaning Programs Can Have Harmful Effects! Lessons from Experiments of Programs Such as Scared Straight; Farrington & Welsh, The Science and Politics of Crime Prevention: Toward a New Crime Policy; European Society for Prevention Research, Position of the European Society for Prevention Research on Ineffective and Potentially Harmful Approaches in Substance Use Prevention, 2019, <http://euspr.org>; A.V. Papachristos, Too Big to Fail: The Science and Politics of Violence Prevention, *Criminology & Pub. Pol'y* 10 (2011); J.O. Finckenauer, "Scared Straight" and the Panacea Phenomenon: Discussion, *Annals of the New York Academy of Sciences* 347:1 (1980), <https://dx.doi.org/10.1111/j.1749-6632.1980.tb21271.x>.
- 7 Finckenauer, "Scared Straight" and the Panacea Phenomenon: Discussion; J. McCord, Cures That Harm: Unanticipated Outcomes of Crime Prevention Programs, *The Annals of the American Academy of Political and Social Science* 587:1 (2003), <https://dx.doi.org/10.1177/0002716202250781>.
- 8 Petrosino et al., Scared Straight and Other Juvenile Awareness Programs for Preventing Juvenile Delinquency: A Systematic Review; T. Bjørge, *Preventing Crime: A Holistic Approach*, Basingstoke: Palgrave Macmillan, 2016.
- 9 D.S. Nagin, Deterrence in the Twenty-First Century, *Crime and Justice* 42:1 (2013), <https://dx.doi.org/10.1086/670398>.
- 10 D.S. Nagin, Deterrence: A Review of the Evidence by a Criminologist for Economists, *Annual Review of Economics* 5:1 (2013); T.A. Loughran, R. Paternoster & D.B. Weiss, Deterrence, in: A.R. Piquero (Ed.), *The Handbook of Criminological Theory*, Chichester, West Sussex: Wiley, 2015.
- 11 Bjørge, *Preventing Crime: A Holistic Approach*.
- 12 Nagin, Deterrence in the Twenty-First Century; Loughran et al., Deterrence.
- 13 Nagin, Deterrence: A Review of the Evidence by a Criminologist for Economists.
- 14 Nagin, Deterrence in the Twenty-First Century.
- 15 European Society for Prevention Research, Position of the European Society for Prevention Research on Ineffective and Potentially Harmful Approaches in Substance Use Prevention.
- 16 M.P. Rubenson, K. Galbraith, O. Shin et al., When Helping Hurts? Toward a Nuanced Interpretation of Adverse Effects in Gang-Focused Interventions, *Clinical Psychology: Science and Practice* (2020); McCord, Cures That Harm: Unanticipated Outcomes of Crime Prevention Programs.
- 17 European Society for Prevention Research, Position of the European Society for Prevention Research on Ineffective and Potentially Harmful Approaches in Substance Use Prevention; European Crime Prevention Network, Preventing Drug-Related Crimes: Achieving Effective Behavioural Change, Toolbox Series No. 16, Brussel: EUCPN, 2020, <https://eucpn.org/toolbox16-drugrelatedcrimes>.
- 18 Petrosino et al., Scared Straight and Other Juvenile Awareness Programs for Preventing Juvenile Delinquency: A Systematic Review.
- 19 Ibid.
- 20 McCord, Cures That Harm: Unanticipated Outcomes of Crime Prevention Programs.
- 21 European Society for Prevention Research, Position of the European Society for Prevention Research on Ineffective and Potentially Harmful Approaches in Substance Use Prevention; B.C. Welsh and D.P. Farrington, Evidence-Based Crime Policy, in: M. Tonry (Ed.), *The Oxford Handbook of Crime and Criminal Justice*, Oxford: Oxford University Press, 2011; Petrosino et al., Well-Meaning Programs Can Have Harmful Effects! Lessons from Experiments of Programs Such as Scared Straight.
- 22 European Society for Prevention Research, Position of the European Society for Prevention Research on Ineffective and Potentially Harmful Approaches in Substance Use Prevention.
- 23 European Crime Prevention Network, Awareness-Raising Never Hurts, Does It?
- 24 European Crime Prevention Network, Preventing Drug-Related Crimes: Achieving Effective Behavioural Change; Esrick et al., Can Scare Tactics and Fear-Based Messages Help Deter Substance Misuse: A Systematic Review of Recent (2005–2017) Research.
- 25 Petrosino et al., Scared Straight and Other Juvenile Awareness Programs for Preventing Juvenile Delinquency: A Systematic Review.
- 26 Nagin, Deterrence in the Twenty-First Century.
- 27 Bjørge, *Preventing Crime: A Holistic Approach*; N. Tilley, Middle-Range Radical Realism for Crime Prevention, in: R. Matthews (Ed.), *What Is to Be Done About Crime and Punishment?*, Basingstoke: Palgrave Macmillan, 2016.
- 28 Loughran et al., Deterrence; Nagin, Deterrence in the Twenty-First Century; Nagin, Deterrence: A Review of the Evidence by a Criminologist for Economists.
- 29 Nagin, Deterrence: A Review of the Evidence by a Criminologist for Economists.
- 30 D. Weisburd, The Law of Crime Concentration and the Criminology of Place, *Criminology* 53:2 (2015).
- 31 A.A. Braga, B. Turchan, A.V. Papachristos & D.M. Hureau, Hot Spots Policing of Small Geographic Areas Effects on Crime, *Campbell Systematic Reviews* 15:3 (2019); Nagin, Deterrence: A Review of the Evidence by a Criminologist for Economists; Loughran et al., Deterrence.
- 32 Bjørge, *Preventing Crime: A Holistic Approach*.
- 33 A.A. Braga, D. Weisburd, & B. Turchan, Focused Deterrence Strategies Effects on Crime: A Systematic Review, *Campbell Systematic Reviews* 15:3 (2019).
- 34 Ibid.
- 35 European Crime Prevention Network, Awareness-Raising Never Hurts, Does It?
- 36 Braga et al., Focused Deterrence Strategies Effects on Crime: A Systematic Review.
- 37 Tilley, Middle-Range Radical Realism for Crime Prevention.
- 38 Nagin, Deterrence in the Twenty-First Century.
- 39 Braga et al., Focused Deterrence Strategies Effects on Crime: A Systematic Review.
- 40 European Crime Prevention Network, Preventing Drug-Related Crimes: Achieving Effective Behavioural Change.
- 41 McCord, Cures That Harm: Unanticipated Outcomes of Crime Prevention Programs; Farrington & Welsh, The Science and Politics of Crime Prevention: Toward a New Crime Policy.

Citaat

ENCP (2020). Waarschuwing, mogelijk vindt u het volgende bericht verontrustend ... Brussel: ENCP.

Juridische informatie

De inhoud van deze publicatie geeft niet noodzakelijkerwijs de officiële mening weer van een EU-lidstaat of een agentschap of instelling van de EU of de Europese Gemeenschappen.

Auteurs/redacteurs

Jorne Vanhee, Research officer, ENCP-secretariaat.

Onderdeel van het project 'ENCP-secretariaat', februari 2021, Brussel

Met de financiële steun van het Fonds voor Interne Veiligheid – Politie van de Europese Unie